

АНАЛІЗ ФАКТОРІВ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ ТА ЙОГО ПРІОРИТЕТНИХ НАПРЯМІВ

Журавльов М.М., Овраменко О.С.

Подолати проблеми економічного розвитку України за рахунок застосування інноваційного розвитку намагається майже кожен уряд. Україна має неабиякий природний, промисловий, технологічний і науковий потенціал, однак детермінанти її конкурентних переваг ще недостатньо розвинені.

Трансформаційний процес, що триває останні п'ятнадцять років, не лише збільшив відставання України від світових лідерів технологічного розвитку економіки, а й спричинив спад за основними економічними показниками.

Аналізуючи деякі дані української статистики (табл.), можна окреслити та сформулювати такі основні фактори та недоліки розвитку національної інноваційної системи України: відрив науки від господарської практики, відсутність механізмів оцінки ефективності державних науково-технічних програм, переважне фінансування організацій, а не пріоритетних напрямів наукової діяльності, відсутність бізнес-планів, орієнтація на внутрішні джерела фінансування, контроль за реалізацією інновацій у промисловому виробництві без участі економічних служб, недосконалість законодавчої бази, відсутність інноваційної інфраструктури та механізмів комерціалізації результатів закінчених науково-технічних розробок, недостатній розвиток малого й середнього інноваційного підприємництва.

Таким чином, формування активної інноваційної політики держави повинно стати першочерговим завданням. Відповідним Указом Президента України від 11 липня 2006 року № 606/2006 це рішення імплантовано в правове поле держави, сформульовано відповідні доручення Кабінету Міністрів України. Але при цьому зовсім нічого не говориться про зв'язок між господарючими суб'єктами, галузями, регіонами, тобто про цілісну структуру управління інноваційно-інвестиційним розвитком на всіх рівнях, хоча саме цим і визначається ефективність національної інноваційної системи. З огляду на вищезазначене серед пріоритетних напрямів інноваційного розвитку України можна виділити такі: стимулювання

ефективної роботи національних підприємств, вивільнення ресурсів на користь інноваційних секторів, інтеграція освіти, науково-технологічної сфери та виробництва; збільшення доходів населення та підвищення рівня життя, вдосконалення системи підтримки та стимулювання державою суб'єктів господарювання як на внутрішньому так і на зовнішньому ринках, а також забезпечене збільшення питомої ваги високотехнологічної інноваційної продукції.

Таблиця – Вибірковий реєстр показників інноваційного розвитку в промисловості та в економіці України [3]

Показники	Роки					
	1994	1997	2000	2001	2003	2005
Фахівці, зайняті наук. та наук-техн. діяльністю, осіб	207436	142532	120773	113341	104841	107896
Фахівці, зайняті наук. та наук-техн. діяльністю, % до поперед. року	93,4	89	95,8	93,8	97,6	102,3
Зареєстровано об'єктів промислової власності, всього	-	-	10377	17667	20835	24401
Кількість підприємств, які впроваджували інновації (одиниць)	2181	1655	1491	1503	1238	1086
Частка інноваційно активних підприємств у загальній кількості промислових підприємств (%)	26	17	14,8	14,3	12,7	11
Кількість освоєних нових видів техніки, найменувань (одиниць)	1181	591	631	610	710	657
ВВП, млн. грн.	12037	93365	170070	204190	263744	-

Інноваційний розвиток – це довготривалий національний проект, реалізація якого не повинна залежати ні від політичних, ні від будь-яких інших коливань, і будь-яка стратегічна помилка, яка може бути допущена, призведе до того, що країна буде рухатися в напрямі демонтажу нагромадженого інноваційного потенціалу.

Список літератури

1. Бутко М. Інноваційні імперативи регіонального розвитку в Україні // економіст. – 2006. - № 7. – С. 26-29
2. Власюк О. Інноваційний стрибок неможливий без створення попиту на хай-тек // День. – 2004. - № 91. – С.9-13
3. <http://www.ukrstat.gov.ua>